

מסכת סנהדרין

פרק ו משנה א

נגמר הדין, מוציאים אותו לסקלו. בית הסקילה הנה חוץ לבית דין, שנאמר (ויקרא כד) הוצא את המקלל. אחד עומד על פתח בית דין והסוֹדֵרִין בידו, ואדם אחד רוכב הסוס רחוק ממנו כדי שיהא רואהו. אומר אחד יש לי ללמד עליו זכות, הנה מגיף בסוֹדֵרִין והסוס רץ ומעמידו. ואפלו הוא אומר יש לי ללמד על עצמי זכות, מחזירין אותו אפלו ארבעה וחמשה פעמים, ובלבד שיש ממש בדבריו. מצאו לו זכות, פטרוהו, ואם לאו, יוצא לסקל. וכרוז יוצא לפניו, איש פלוגי בן פלוגי יוצא לסקל על שעבר עברה פלוגית, ופלוגי ופלוגי עדיו, כל מי שיוֹדֵעַ לו זכות יבא וילמד עליו:

